

Kriminalitet

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Pravni fakultet

Kriminalitet je individualni i društveni problem svakog društva i ima više svojih lica i naličja. Vremenom, učinioci krivičnih dela uvideli su potrebu i prednosti međusobne povezanosti i organizovanosti. Organizovani pristup izvršenju krivičnih dela omogućuje ne samo njihovo uspešno izvršenje, nego i otežava, a često i onemogućava otkrivanje učinilaca i pronalaženje dokaza. Uprkos brojnim domaćim i međunarodnim skupovima posvećenim upravo ovoj temi, jedinstvena verifikacija organizovanog kriminala ne postoji.

Organizovani kriminalitet vešto koristi uslove nedorečenosti pravne regulative da ostvari kontakte i uspostavi veze sa organima vlasti, državnim, političkim i drugim subjektima. Različiti su metodi stizanja do najviših organa vlasti. Korupcija je najčešće primenjivan način, ali kriminalne veze se uspostavljaju i ucenom, pritiscima, iznudom i drugim metodama.

Transnacionalni organizovani kriminalitet je organizovani kriminalitet čija se kriminalna delatnost odvija na prostorima dveju ili više država ili je po bilo kom osnovu povezana sa više država. Organizovani kriminalitet se sve više internacionalizuje jer to donosi veću dobit i stvara njegov jači uticaj. Koreni i suštinski uzroci organizovanog kriminaliteta sadržani su u društveno-materijalnim uslovima i postojećim privrednim, političkim, socijalnim, istorijskim, geografskim i drugim značajnim odnosima u jednom društvu. Transnacionalni organizovani kriminalitet predstavlja opasnost za bezbednost i razvijenih zemalja i zemalja u tranziciji. Uvek će nastojati da se prilagodi novim društveno-ekonomskim odnosima i političkim uslovima. I pored svih razmatranja i konstatacija, još uvek nema celovite, jasne i precizne strategije delovanja u borbi protiv transnacionalnog organizovanog kriminaliteta. Cilj kome treba težiti obuhvata, pored donošenja odgovarajućih propisa i sprovođenja prethodno navedenih mera, jačanje kulturnog imuniteta naroda.

POJAM KRIMINOLOGIJE

Ne postoji jedinstveno stanovište o pojmu i predmetu kriminologije. Vremenom su se u nauci formirala 2 shvatanja o tome šta je kriminologija: 1. enciklopedijsko – da je to grupa nauka i 2. da se radi o jedinstvenoj sintetičkoj nauci.

Najopštije rečeno – kriminologija je nauka o zločinu.

Termin „kriminologija“ prvi put je upotrebio francuski antropolog TOPINARD u svom delu

„ANTROPOLOGIJA“ – gde označava kriminologiju – kao nauku o proučavanju krivičnih dela.

Prvo delo pod nazivom „Criminologija“ objavio je italijanski pozitivista GAROFALO 1884. godine. Prema Američkom sociologu Selinu – prvi istraživač na polju kriminologije je italijanski lekar i fiziognomista DELA-PORTE, koji je u svom delu „De la humana fiziognomija“ – ukazivao na uzajamnu vezu između fizičkih i psihičkih osobina ličnosti.

Zločin – u savremenom značenju kriminalitet je veoma složena društvena pojava.

Postoje veoma različita shvatanja o pojmu i predmetu kriminologije: (I. – pravac) GRASBERGER – (kriminolog-direktor Krim. Instituta u Beču) – smatra da kriminologija obuhvata brojne naučne discipline – kojima je zajednički predmet proučavanja krivično delo. On zato smatra da je FRANC LIST – s pravom kriminologiju okvalifikovao kao pomoćnu granu krivičnog prava. Prema Grasbergeru to je pre svega prirodna nauka jer se u metodologiji istraživanja služi njihovim metodama – dok se u sferi čiste nauke pojavljuje kada su njena istraživanja granična sa sociološkim i psihološkim disciplinama.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com